

at gaa saa vidt som til at forlange, at Beværtning som saadan ogsaa skal være Genstand for Bevilling, fordi man vil ramme Udskænkning af Spiritus. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at dette Standpunkt har sin Støtte i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, idet det Udvalg, som behandler denne Sag, i øvrigt har udtalt sig meget reserveret over for Bevillingssystemet i al Almindelighed, samt at flere af Udvalgets Medlemmer endog helst havde ønsket, at man overhovedet ikke kom ind herpaa. Den Udtalelse har imidlertid faaet den Karakter, som den har faaet, fordi man vilde gøre opmærksom paa, at det for Kjøbenhavns Vedkommende ganske sikkert vilde være urimeligt at indskrænke Beværternes Antal, blot fordi man vilde indskrænke Nydelsen af Spiritus paa Beværtninger. — Jeg vil nu gerne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af Bestemmelsen i § 14 om, at der skal svares en Afgift for at drive Beværtning med Ret til Udskænkning af Brændevin, Vin og Skattepligtigt Æl. Denne Afgift skal udredes aarlig og fastsættes for 3 Aar ad Gangen, den kan for Kjøbenhavns Vedkommende fastsættes til mellem 96 Kr. og 780 Kr. og for de øvrige Købstæders og Landets Vedkommende til mellem 48 Kr. og 480 Kr. aarlig. Vi kende jo allerede en saadan Afgift for Retten til Brændevinsudskænkning, men der er den Forskel mellem den nuværende Afgift og den foreslaaede, at Afgiften herefter kan fastsættes efter de enkelte Bedristers Størrelse og Omfang, medens Forholdet nu er dette, at naar man fastsætter en Afgift, gælder den for alle Virksomheder uden Hensyn til Størrelsen og den Indtægt, der som Følge deraf kan have af den. For saa vidt maa det naturligvis erkendes, at det Forslag, der ligger for her, er et Fremskridt, som der nu bliver Afgang for de kommunale Myndigheder til at variere Afgiften og til at tage noget Hensyn til Forretningens Omfang. Men der er, hvad der først træder frem, den Mærkelighed, at man har fastsat Afgiften forskellig for Kjøbenhavn og for de øvrige Købstæder og Landet. Jeg synes, at det er ganske urimeligt at lade Afgiften være dobbelt saa høj i Kjøbenhavn som de andre Steder og dette uden Hensyn til, hvorledes Forretningen er. Man kan jo tænke sig det Tilfælde, at Forretninger i Købstæder eller paa Landet, særlig da paa Pladser af mere købstadlignende Bestaaenhed, kunde være meget større og langt mere indbringende Forretninger end en lille Beværtning i Kjøbenhavn; men denne skal alligevel efter Regeringens Forslag bløde mindst 96 Kr. om Aaret i Erstatning for at gaa denne Udskænkning-

ret. Regeringen har foreslaaet en lignende Dobbeltthed i et Par andre Paragraffer § 18, hvor der er Tale om Afgiften for Handel med Brændevin og Vin, fastsættes der en aarlig Afgift, der er forskellig for Kjøbenhavns Vedkommende og for de øvrige Købstæder og Landet, og endelig er der i §§ 30 og 32, der handle om de Strafbøder, der skulle betales, ligeledes gjort en Forskel mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land, idet der i Kjøbenhavn i begge Tilfælde skal betales noget højere Bøde end de andre Steder. Flertallet er nu gaaet den Vej, at det med Hensyn til § 18 angaaende Handel med Brændevin og Vin har skudt Skattepligtigt Æl ind og dernæst fastsat kun en Skala, nemlig et Beløb mellem 48 Kr. og 240 Kr. Med Hensyn til §§ 30 og 32 have de strøget Regeringens lave Skala og foreslaaet, at den højeste skal gælde for hele Landet. Jeg skal, da der her er Tale om Bøder for Overtrædelse af Loven, ikke opholde mig videre derved, jeg kan i saa Henseende fuldt ud slutte mig til Flertallet. Flertallet har derimod opretholdt den Uretfærdighed, som ligger i, naar man overhovedet har en saadan Stat for Retten til at drive Beværtning med Udskænkning af Spirituosa, at denne er højere for Kjøbenhavn end det øvrige Land, nemlig det dobbelte. Jeg synes, dette er urimeligt. Det Mindretal, hvortil jeg hører, kan derfor stille Forslag om, at Afgiften kan fastsættes til imellem 48 og 480 Kr. aarlig, men har i øvrigt, saaledes som det fremgaar af vor Betænkning, haft nogen Betænkelse ved at opretholde denne Næringsstat. Vi ere dog komne til det Resultat, at vi, da den nu en Gang bestaar, og da der nu gives nogen Afgang til at paaligne den lidt retfærdigt efter Indtægten af Virksomheden, ikke ville foreslaa den affastet, men vi have ganske vist ogsaa ment, at vi, naar vi gik til de Sætter, som vi saaledes foreslaa, og gjorde dem fælles for hele Landet, i hvert Tilfælde ikke gjorde andet end, hvad der maatte siges at være simpel Retfærdighed. Dette Ændringsforslag er stillet under Nr. 91. Jeg vil haabe, at Tingets Flertal vil erkende med Mindretallet det retfærdige i, at hele Landet stilles paa lige Fod. Endelig skal jeg af særlige Bestemmelser kun nævne den af Mindretallet under Nr. 109 foreslaaede, som angaar Bestemmelserne i § 40 om denne Lovs tilbagevirkende Kraft. Her er jo for det første Tale om, at Enter og forladte Hustruere fra det Tidspunkt, Loven træder i Kraft, ikke kunne fortsætte deres Virksomhed uden at erhverve ny Bevilling. Jeg synes, det er ganske urimeligt at tænke sig, at en Enter,